

Σταυρικό ήθος και αναστάσιμη προοπτική!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[πρωτοπρεσβύτερος π. Αντώνιος Χρήστου, Θεολόγος - ΜΑ \(Ορθόδοξη Θεολογία\) ΕΑΠ](#)

Η Εκκλησία μας την Γ΄ εβδομάδα των Νηστειών όπου φτάνουμε στο μέσο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, προβάλλει τον Τίμιο Σταυρό. Πρόκειται για δεσποτική εορτή, η οποία έχει τις ρίζες της στην Παλαιστίνη, όταν την πρώτη Κυριακή μετά την 6η Μαρτίου εορταζόταν η ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού από την Αγία Ελένη. Η Κυριακή αυτή είναι η μεσονηστήσιμη, βρίσκεται δηλαδή στο μέσο της σαραντάημερης νηστείας. Οι χριστιανοί ατενίζοντας και προσκυνώντας το Σταυρό, θυμούνται το πάθος του Χριστού και παίρνουν δύναμη να συνεχίσουν τη νηστεία και τον πνευματικό τους αγώνα. Φυσικά πέρα από την προσκύνηση η Εκκλησία μας καλεί σε κάτι βαθύτερο και ουσιαστικότερο, αυτό που ονομάζουμε «Σταυρικό ήθος» ή αλλιώς «Το πολίτευμα της Εκκλησίας»! Τι εννοούμε; Αυτό θα εξηγήσουμε σε αυτό το άρθρο μας! Ας προχωρήσουμε...

Ο Σταυρός του Ιησού Χριστού, αναφέρεται στο όργανο θανατικής εκτέλεσης, πάνω στο οποίο κατέληξε ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός, γεγονός που απετέλεσε την κατάληξη της τριετούς δράσης του ιδρυτή του Χριστιανισμού. Σύμφωνα με τις

ευαγγελικές διηγήσεις, ο Ιησούς, με εντολή του Πιλάτου και τις ραδιουργίες των Γραμματέων και των Φαρισαίων, οδηγήθηκε εκτός των τειχών της Ιερουσαλήμ, στον μικρό λόφο Γολγοθά, για να σταυρωθεί από ειδικό εκτελεστικό τμήμα στρατού, που το διοικούσε κάποιος εκατόνταρχος. Ο Ιησούς, υποχρεώθηκε να μεταφέρει στους ώμους του τον σταυρό, καθώς ήταν συνήθεια για τους κατάδικους, και μόνο αργότερα, όταν ήταν εξαντλημένος από τις μαστιγώσεις και την κόπωση, επέβαλλαν την «αγγάρευση» της μεταφοράς σε κάποιο περαστικό αγρότη με το όνομα Σίμων ο Κυρηναίος (Μάρκ. 15:21).

Το πάθος και ο Σταυρός που υπέμεινε ο Χριστός μας, δεν αποτελεί αδυναμία και ήττα, όπως το εκλαμβάνουν πολλοί εκτός Χριστιανισμού, αλλά αποτελεί το απόλυτο μέτρο της αγάπης όχι που έδειξε απλά ο Κύριος αλλά ΕΙΝΑΙ ο Θεός μας και θυσιάστηκε για το ίδιο του το πλάσμα τον άνθρωπο, για να τον σώσει από την φθορά, την αμαρτία και τον ίδιο το θάνατο! Επομένως ο Σταυρός για τον Κύριο ήταν επιλογή, ήρθε για να σταυρωθεί και με αυτή Του την σταυρική θυσία, έκανε το Σταυρό από ξύλο κατάρας και ατιμωτικού θανάτου, σε θρίαμβο σωτηρίας και απαρχή της Αναστάσεως.

Αυτό είναι και το μεγάλο παράδοξο, αλλά ταυτόχρονα και οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος ότι για να έχουμε τον θρίαμβο της Αναστάσεως προϋποθέτει να ανέβει κανείς τον Γολγοθά, αλλά μετά τον Γολγοθά αυτή η σταυρική πορεία πάντα οδηγεί στην Ανάσταση! Γι αυτό ο Σταυρός αποτελεί όχι απλά το σύμβολο των Χριστιανών εξωτερικά, αλλά αποτελεί την αναστάσιμη προοπτική και ένα πρακτικό σταυρικό ήθος. Ο Κύριος είναι σαφής : «Όστις θέλει όπισω μου έλθειν, άπαρνησάσθω

ἐαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι» Μίλησε για Σταυρό, γιατί ο ίδιος σήκωσε πρώτα τον Σταυρό για όλη την ανθρωπότητα, επομένως για να έχουμε σωτηρία ο Σταυρός είναι μονόδρομος. Τι σημαίνει όμως πρακτικά σταυρικό ήθος στη ζωή των Χριστιανών;

Ουσιαστικά σημαίνει η εφαρμογή του Ευαγγελίου και η υλοποίηση των εντολών του Θεού στις ζωές των ανθρώπων. Ακούγεται αρκετά απλό και εύκολο αρχικώς, αλλά στην πράξη δεν είναι γιατί ο πιστός, πριν από αυτά, έχει να παλέψει με τον «παλαιό άνθρωπο» τις παλιές (και γιατί όχι και νέες) συνήθειες εκτός Χριστιανισμού δηλαδή, το κοσμικό φρόνημα και κυρίως τον ίδιο τον διάβολο. Ο κάθε άνθρωπος έχει να παλέψει με τις αμαρτίες και τα πάθη του και πρέπει να φτάσουμε στο στάδιο της «Καθάρσεως», για να μπορεί να έρθει ο «φωτισμός» και η «θέωση» και να οικοδομηθούν δηλαδή οι αρετές και τα χαρίσματα στον άνθρωπο που θα τον οδηγήσουν στην σωτηρία και την αγιότητα. Όλα αυτά φαίνονται κάπως ανθρώπινα κατορθώματα, αλλά ουσιαστικά είναι η χάρις Του Θεού που ο άνθρωπος καλείται να γίνει καλός αγωγός της χάριτος Του Θεού, γιατί η σωτηρία και η λύτρωση είναι κυρίως δωρεά Του Θεού προς όλους, δυστυχώς όμως δεν αγωνιζόμαστε όλοι και κυρίως σταυρικά για να έχουμε ελπίδα σωτηρίας! Εκτός από τις εντολές χρειάζεται και η τήρηση όλης της λειτουργικής και ασκητικής παράδοσης της Εκκλησίας μας, δηλαδή συχνή και ουσιαστική μυστηριακή ζωή και νηστεία, προσευχή, ελεημοσύνη, αγρυπνία κ.α. στο ταμείο μας κρυφά...!

Τέλος, για να κλείσουμε το άρθρο μας, Σταυρός σημαίνει να βιώνεις κάθε πειρασμό, κάθε δυσκολία της ζωής, ως θέλημα Του Θεού και να ταπειωνόμαστε αγόγγυστα χωρίς να αγανακτούμε ή να αμφιβάλλουμε ότι ο Σταυρός που σηκώνουμε μας υπερβαίνει ή είναι άδικος! Αυτό έκαναν όλοι οι Άγιοι και γι αυτό αγίασαν! Δεν είπαν ποτέ γιατί σε εμένα Θεέ μου, αλλά ευχαριστούσαν τον Θεό για κάθε αρρώστια, για κάθε εξορία ή βασανισμό, για κάθε θάνατο προσφιλούς προσώπου, για κάθε αδικία και προσβολή που αντιμετώπιζαν! Αυτά δεν έκανε και ο Κύριος; Γι αυτό ας σηκώνουμε αγόγγυστα τον Σταυρό μας καθημερινά, ας μην ζητάμε ελαφρύνσεις ή να μας μειώνονται και να είμαστε σίγουροι ότι θα συναναστηθούμε μαζί με τον Κύριο, όταν μας καλέσει κοντά Του στην Βασιλεία Του! Αμήν!

axrhstou.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED